

Toen zei hij ineens: ‘Wat is dat?’

‘Onze poes,’ antwoordde Safier.

‘Oh,’ lachte de man, ‘maar die mag er niet door.’

‘Jawel hoor,’ zei Roos. Ze leek al te weten wat Visje allemaal nog meer kon doen.

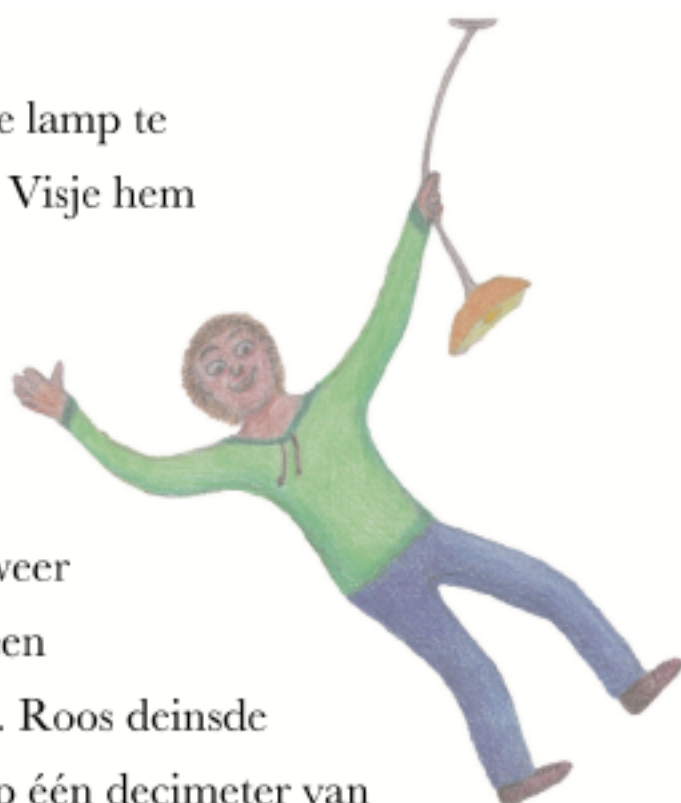
Toen Visje met een superschattige blik en gigantische ogen naar de man keek, zei de man opeens: ‘Oké, ga maar door.’

Ze liepen door over het gras en voelden de warme zon op hun huid. Ze waren blij dat ze konden gaan zwemmen. Visje rende met zijn tongetje uit zijn bek samen met Safier en Bas naar de raceglijbaan. Visje stond inmiddels bovenaan de baan waar ook allemaal andere kinderen stonden. Op de toren van de baan schrok een man zo erg nadat hij Vis had horen praten, dat hij uitgleed en op de baan op zijn kont achterstevoren luid gillend naar beneden gleed.

Visje stond met juichende kinderen om haar heen en begon te miauwen naar de kinderen. Ze zei direct daarna: ‘Oja, dat konden jullie niet verstaan, maar

Even later hing pa aan de lamp te slingeren, want daar had Visje hem tevoorschijn getoverd.

Vervolgens werd hij van de lamp geslingerd waarna de lamp nog even heen en weer slingerde. Pa vloog met een sneltreinvaart naar Roos. Roos deinsde naar achter. Hij kwam op één decimeter van Roos tot stilstand.

‘Leuk hè,’ zei Visje en ze giechelde.

‘Visje kan toveren en mij zelfs met een noodvaart in de rondte laten vliegen,’ zei Ed. Ze lachten allemaal.

5. De verborgen gang

Visje liep weer buiten en ging op avontuur. Ze liep eerst een stukje door het dorp en daarna langs weides met mooie bloemen en grazende schapen. Het zag er allemaal vredig uit. Uiteindelijk kwam ze bij een bos. In het bos was een klein heuveltje met stenen. Er waren ook grote rotsblokken te zien. Visje liep even rond en keek rustig om zich heen.

Toen zag Visje een grote bramenstruik voor twee grote rotsblokken staan. Ze liep er naartoe en zag een hoge smalle opening aan de zijkant van de bramen. Ze liep er doorheen. Daarna zag ze een gang die zo groot was dat er net een volwassen mens doorheen kan.